

ÜLKÜMÜZ;

TÜRK DEVLETİNİ
GÜÇLÜ.

TÜRK MİLLETİNİ
MUTLU

KILMAKTIR...

MİLLİ BİRLİK ve BERABERLİK YOLUNDA

YENİ HEDEF

YIL: 2 SAYI: 10

50 Pf.

1 AGUSTOS 1982

TÜRKİYE
AÇ HÜRLER,
TOK ESİRLER
ÜLKESİ
OLAMAZ!..

A. TÜRKES

HANGİSİ DOĞRU?

Çeşitli vesilelerle halka hitaben yaptığı konuşmalarında Evren: "Adaletin bağımsızlığına dokunma-

dık", "Biz 27 Mayıs ve 12 Mart'ta olduğu gibi özel mahkemeler kurmak yoluna gitmedik. Herşey ba-

ğımsız yargı organlarının bağımsız kararlarına göre olacaktır." vs demişti.

Malum askeri savcı Nurettin Soyer ise; 12 Eylül Harekâtının yapıldığı gece Konsey üyeleri tarafından çağırıldığını, MHP hakkında bir dava dosyası tanzim etmesi için kendisine şifahi olarak emir verildiğini, komiser Zeki Kaman ve ekibinin de kendisine yardımcı olacağını belirttiğini söylüyor. Soyer, MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Davası'nın 17.6.1982 günü celsesinde mahkemeye tevdi ettiği 5 sayfalık, yazılı açıklamasından ibaret olan itiraflarında; bir siyasi parti ve onun yöneticilerinin, birer askeri ceza mahkemesi olan "Sıkıyönetim Mahkemeleri"nce yargılanmaları hukuken mümkün olmadığı halde kendisinin, hangi kanun hükmü gereğince MHP soruşturmasını başlattığı yolundaki bir soruya da cevap veriyor. Ve şöyle diyor: "... MHP ve mensupları haklarında başlatılmış bulunan soruşturma konusunun, bir kanun düzenlemesiyle hukuka uygun düşeceği Konseye arz edilmiş ve bunun üzerine Konsey de 8.10.1980 günü 2310 sayılı kanunu çıkartarak, 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanunu'na Ek-1 madde eklenmiştir. Hızırılık soruşturmasına bu kanun hükmü gereğince askeri savcılığa devam olunmuştur."

Devamı S.2'de

* Yeni anayasa taslağı milli iradeyi yansıtmıyor

Nihayet yeni Anayasa taslağı da açıklandı. Ülkemize demokrasi- nin gelceği günleri sabırsızlıkla bekleyen milletimiz, bir kere daha hayal kırıklığına uğradı. En iyimser çevreler bile bu "büyük şok" un etkisinden kendilerini kurtaramadılar. Ancak bu şaşkınlık uzun sürmemiştir. Görüldüğü gibi her geçen gün artan itirazlar, protestolar bütün baskılara rağmen susturulamamaktadır. Hatta durumdan endişelenen Kenan Evren'in Erdek konuşmasındaki "sert azarlaması" da milletin bu haklı reaksiyonunun engelleyememiştir.

Haksızlığa, horlanmaya, dikta- ya karşı milletimizin gösterdiği bu

SALTIK'IN PERVASIZLIĞI

Haydar Saltık 1. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığına getirildikten sonra bu bölgede komünistlerin daha rahat bir çalışma ortamına kavuştukları bilinmektedir. İstanbul ve çevresinin bu rahatlama sebebi-

Devamı S.2'de

SÜRER ERMENİ TERÖRİSTLERİYLE İLİŞKİDE Mİ?

Bozkurt Surer, uzun yıllardan beri T.C Dışişleri Bakanlığı merkez teşkilatında çalışmakta olan birisidir. Dev-Yol'un üst seviyedeki örgüt elemanlarından olduğu bildirilen Bozkurt Surer'in aynı zamanda, yurtdışı temsilcilerimiz katleden Ermeni teröristleriyle de sıkı irtibat halinde olduğu ileri sürülmektedir.

Bilindiği gibi kızıl cinayetleri ve milletimizi içten çökertmeye yönelik diğer hainane eylemleriyle tanınan DEV-YOL, gizli Türkiye Komünist Partisi'nin son yıllarda Türkiye'de vurucu gücü olarak görev yapmış olan illegal bir terör örgütüdür. Aynı Marksist-Leninist ideolo-

Almanya'da bir mahkeme kararı

KOMÜNİSTLİĞİ ŞÜPHELİ OLANLAR BİLE

MEMUR OLAMAZ

Geçtiğimiz günlerde Almanya'da, Luneburg Yüksek İdare Mahkemesi bir olay üzerine, "Alman Anayasası'na göre, komünist partisine üyeliğinden şüphe edilenlerin de

Devamı S.3'de

TÜRK-FEDERASYON

MENFAATLERİMİZİ SAVUNUYOR

Almanya'nın önde gelen vakıflarından olan "Theodor Heuss-Akademie, Friedrich Neumann Stiftung" vakfının, 14-16 Mayıs 1982 tarihinde düzenlediği bir sempozyumda sık sık gündeme gelen konulardan birisi de Türkiye ve Almanya'daki Türk İşçilerinin Meseleleri olmuştur.

Federal İçişleri Bakanlığı yetkilileri, çeşitli üniversitelerden davet edilen öğretim üyeleri, Uluslararası Af Örgütü ve kilise temsilcileri ve daha birçok kuruluşun temsilcilerinin katıldığı bu sempozyuma Türk-Federasyon adına Federasyon genel sekreteri İhsan Öner de katılmıştır.

Almanya'ya iltica edenler arasında Türk vatandaşlarının sayısının da yüksek olduğu Türkiye'yi sık sık gündeme getirdi. Türkiye'de hristiyanlara ve Kürtlere baskı yapıldığı iddialarının ileri sürüldüğü ve Türk devletini temsilen maalesef hiçbir yetkilinin bulunmadığı bu toplantı-

da; Türk-Federasyon genel sekreteri Öner, sık sık söz alarak, Türkiye ile ilgili bu iddialara cevap verdi.

Devamı S.3'de

AÇ İNSANLAR ÜLKESİ TÜRKİYE

Türk Milleti tarihinin en karanlık dönemlerinden birini yaşamaktadır. Türkiye, siyasi, sosyal, kültürel meseleler ve dizi dizi dış gailer yanında bunları unutturacak bir iktisadi bunalıma sürüklenmiştir. Bugün her Türk vatandaşının tek ve baş problemi geçinebilme endişesi, iş ve ekmek derdidir. En sade ifadeyle memleketimiz aç insanlar ülkesi olmuştur. 12 Eylül yönetiminin radyo, televizyon ve basın yoluyla tek yönlü propagandalarına rağmen bu gerçek millettten gizlenemez ve itiraz sesleri kısılamaz hale gelmiş-

reaksiyonlar milli dinamizmin, canlılığın ve uyanıklığın en açık belirtisi olmuştur. Aynı zamanda milli ve manevi yapısını çökertmek isteyenlere de bu tavır, milletimizin açık ve ders verir bir cevabıdır.

Akıl, ilim ve milletimizin gelecek ve gerçekleriyle ilgisi olmayan bu, sözüm ona "Anayasa tasarısı"nın esasen hiçbir meşru dayanağı yoktur. Danışma Meclisi denilen ve Kurucu Meclis ismi dahi layık görülmemeyen, "Evren yönetiminin evet efendimci mutemet ve idam onaylama memurlarının" Türk milletini temsil edemeyeceği çok açık bir gerçektir. Milletin seçmediği, bir veya birkaç kişinin seçtiği kişiler milleti değil ancak ve ancak kendilerini seçenlerin iradesini temsil ederler. Bugünkü Danışma Meclisi denilen topluluk da milleti değil, kendilerini seçen Konsey'in iradesini temsil eder. Dolayısıyla kendi hazırlattıkları bu ucubeyi Anayasa diye millete mal etmek istemek, milletimizle alay etmenin, adam yerine koymamanın bir başka şeklidir. Çeşitli propaganda, baskı, tehdit ve azarlamalarla milletin zorla oylamaya mecbur edilmesi, gayrı meşruluğun bir başka belgesi olacaktır. Ama asla milletin anayasası olmayacaktır.

Bu tasarayı (!) hazırlayanlardan dahi sadece 1 kişinin "evet" demesi diğerlerinin muhalefet etmesi, oynanan oyunun ve tutarsızlığın ifade etmektedir. O bir kişi kimdir? Milletimizin çoğunluğu yanında, azınlığın da azınlığını teşkil eden, ama memleketimizin kaymağını yiyenlerin en sadık temsilcilerinden Rafet İbrahimoglu'dur. O halde bu tasarı Evren-Patron azınlığının düşünce ve menfaatlerinin belgesidir. Ama asla Türk milletinin menfaatlerini ve ihtiyaçlarını temsil etmemektedir.

1924 Anayasa'sı ile bugünkü tasarayı kıyaslayabilmek hazindir. Ateş, barut, kan kokan bir mücadele esnasında milletin seçtiği temsil-

Devamı S.2'de

Ülkenin kalkınması, güzel günlere ulaşması öncelikle bir istikrar meselesidir. İstikrar ise ancak huzurlu bir toplumda görülebilir. Terörün görünürde ortadan kalkması olmasına rağmen, ağır ekonomik şartlar altında ezilen vatandaşlar gerçekte huzura kavuşamamıştır. Kaldı ki bu noktada terörün ortadan kaldırıldığı da söylenemez. Komünist bölücü ve yıkıcı ihanet sebepleri yok edilememiştir. Ancak sindirilmıştır. Komünist terör örgütlerine belli ölçüde darbe indirilmişse de, gerçekte komünistlerin asıl fikir babaları ve gizli şefleri halen işbaşındadır.

12 Eylül'le gelenlerin millete açıkladıkları hedef; Türkiye'yi iç savaş ortamına getiren komünist ve bölücü terör odaklarının kökünün kazınması olduğu halde, hainler geçmişte olduğu gibi bu dönemde de yöneticilerin gafletinden yararlanarak en az zayıfla kendilerini kurtarmayı başarmışlardır. Buna karşılık, canları pahasına, her şartta daima milletin yanında yer almış, tehlikeleri önceden görerek varlığınıza kasteden hareketlere karşı milli dirençler meydana getirilmesine öncülük etmiş olan Türk Milliyetçileri, dış güçleri memnun etme adına kurulan "denge" ihanetinin kurbanları olarak 22 aydan beri zindanlarda yatmaktadırlar.

Bütün bunlar zihinlerde Kenan Evren komutasındaki 12 Eylül Harekâtının sadece Milliyetçi Hareket'e ve onun lideri Türkeş'e karşı yapıldığı kanaatini uyandırmaktadır.

Bu arada cevap arayan sorulardan birisi de şudur: Önlendirme engel bulunmadığı halde yönetimin, iktisadi konulardaki başarısızlıklarının, vatan hainlerine karşı takınılan gaflice tavrın sebebi nedir? Niçin Türk Milliyetçilerine karşı adeta kışkırtıcı ve kin dolu, kasıtlı bir tutum takınılmaktadır? Bizze göre sebeplerin başında, Evren yönetiminin sahip olduğu dünya görüşü gelmektedir.

Türk Milletini ele alış ve değerlendirmelerindeki çarpıklık, tarihi ve halihazır gerçeklerin göz önüne koyduğu "çıkış yolu" nu görmeme ve nihayet Atatürkçülükle maskelenmiş taklitçilik, bu yönetimin en önemli çıkmazlarındandır.

Bütün bu ve benzeri çıkmazları sebebiyledir ki mevcut yönetim; ülkemizde 12 Eylül öncesi hakim olan ağır şartların ardından ve Silahlı Kuvvetler'in bir harekâtı ile ve de Cumhuriyet tarihi boyunca pek az yönetime nasip olan bir tasvip zemininde işbaşına gelmiş olduğu halde, bu tarihi fırsatı Türk Milleti lehine kullanmasını bilememiştir.

Milletler mücadelesinin sıcak savaşa dönüştüğü Orta-Doğu'da en kısa zamanda, en kısa yoldan, güçlü ve milli bir devlet haline gelmek mecburiyetinde olan Türkiye için hayati önem haiz bu dönemin getirdiği fırsatları ve imkânları heder edenler, "Türk ordusunu arkadan vur" diyenlerin siyasi şeflerinden bile hesap soramayanlar, bütün bunların hesabını birgün Türk Milletine vereceklerdir.

BAŞYAZI

EVREN YÖNETİMİ ve MİLLİ VEBAL

M.Alparslan KINIK

Çok yönlü bir dar boğazdan geçmekte olan Türkiye, Evren yönetiminin elinde yeni bir yapıya zorlanıyor. Yönetimin 22 aylık uygulamasından bu yeni yapıyı anlamak zor değil. Hele herkesin malumu olan sosyal (!), kültürel ve ekonomik politikanın yanı sıra yeni anayasanın taslağı da ortaya çıkınca, ülkenin çekilmek istendiği nokta daha iyi anlaşılır hale geldi.

Türkiye'nin düşmanları, kozmopolitler, sahte Atatürkçüler ve her devrin adamları gelişmelerden memnun görünmüyorlar. Onlar zaten hiçbir dönemde kendi özel çıkarlarından başka birşey düşünmemişlerdir. Milletin sesi ise bu menfaatçi, dalkavuk zümrenin oluşturduğu "padışahım çok yaşa" korosunun nağmeleri arasında kaybolmaktadır. Dahası yönetim bu zümreyi, milletin gerçek temsilcisi olarak görmek gafletine düşmüştür. Kısacası Evren yönetimi fildişi kulede, millet ise acı gerçeğin kısırcındadır.

İşçisi, memuru, köylüsü, küçüğünden büyüğüne tüm esnafıyla dün ölüm-kalım mücadelesi veren bu millet, şimdi de ekmeğe kavuşmakta. Emsali görülmemiş zamlar, adil olmayan gelir dağılımı sosyal dilimleri arasındaki uçurumu daha da derinleştirmektedir. Müktidetin yaygınlaşması yerine, her sektörde görülen tekelleşme giderek hız kazanmaktadır. Böyle bir ortamda milli kültür politikasının da yokluğu, ekonomik farklılaşmanın kültür farklılaşmasına dönüşmesine sebep olmaktadır. Bu da sınıflaşmanın ve sözde 12 Eylül harekâtı ile önlenmek istenen sınıf çatışmalarının kaynağını teşkil etmektedir. Sosyal muhtevadan yoksun ve milli bünyeye ters olan bir ekonomik politika uygulaması, marksizmin sömürüsüne açık şartları geliştirerek devam ettirmektedir.

Ülkenin kalkınması, güzel günlere ulaşması öncelikle bir istikrar meselesidir. İstikrar ise ancak huzurlu bir toplumda görülebilir. Terörün görünürde ortadan kalkması olmasına rağmen, ağır ekonomik şartlar altında ezilen vatandaşlar gerçekte huzura kavuşamamıştır. Kaldı ki bu noktada terörün ortadan kaldırıldığı da söylenemez. Komünist bölücü ve yıkıcı ihanet sebepleri yok edilememiştir. Ancak sindirilmıştır. Komünist terör örgütlerine belli ölçüde darbe indirilmişse de, gerçekte komünistlerin asıl fikir babaları ve gizli şefleri halen işbaşındadır.

12 Eylül'le gelenlerin millete açıkladıkları hedef; Türkiye'yi iç savaş ortamına getiren komünist ve bölücü terör odaklarının kökünün kazınması olduğu halde, hainler geçmişte olduğu gibi bu dönemde de yöneticilerin gafletinden yararlanarak en az zayıfla kendilerini kurtarmayı başarmışlardır. Buna karşılık, canları pahasına, her şartta daima milletin yanında yer almış, tehlikeleri önceden görerek varlığınıza kasteden hareketlere karşı milli dirençler meydana getirilmesine öncülük etmiş olan Türk Milliyetçileri, dış güçleri memnun etme adına kurulan "denge" ihanetinin kurbanları olarak 22 aydan beri zindanlarda yatmaktadırlar.

Bütün bunlar zihinlerde Kenan Evren komutasındaki 12 Eylül Harekâtının sadece Milliyetçi Hareket'e ve onun lideri Türkeş'e karşı yapıldığı kanaatini uyandırmaktadır.

Bu arada cevap arayan sorulardan birisi de şudur: Önlendirme engel bulunmadığı halde yönetimin, iktisadi konulardaki başarısızlıklarının, vatan hainlerine karşı takınılan gaflice tavrın sebebi nedir? Niçin Türk Milliyetçilerine karşı adeta kışkırtıcı ve kin dolu, kasıtlı bir tutum takınılmaktadır? Bizze göre sebeplerin başında, Evren yönetiminin sahip olduğu dünya görüşü gelmektedir.

Türk Milletini ele alış ve değerlendirmelerindeki çarpıklık, tarihi ve halihazır gerçeklerin göz önüne koyduğu "çıkış yolu" nu görmeme ve nihayet Atatürkçülükle maskelenmiş taklitçilik, bu yönetimin en önemli çıkmazlarındandır.

Bütün bu ve benzeri çıkmazları sebebiyledir ki mevcut yönetim; ülkemizde 12 Eylül öncesi hakim olan ağır şartların ardından ve Silahlı Kuvvetler'in bir harekâtı ile ve de Cumhuriyet tarihi boyunca pek az yönetime nasip olan bir tasvip zemininde işbaşına gelmiş olduğu halde, bu tarihi fırsatı Türk Milleti lehine kullanmasını bilememiştir.

Milletler mücadelesinin sıcak savaşa dönüştüğü Orta-Doğu'da en kısa zamanda, en kısa yoldan, güçlü ve milli bir devlet haline gelmek mecburiyetinde olan Türkiye için hayati önem haiz bu dönemin getirdiği fırsatları ve imkânları heder edenler, "Türk ordusunu arkadan vur" diyenlerin siyasi şeflerinden bile hesap soramayanlar, bütün bunların hesabını birgün Türk Milletine vereceklerdir.

TKP'LI YUSUF IŞIK SERBEST BIRAKILDI

* Devlet sınırlarını Moskova'ya rapor eden Yusuf Işık DPT'ye uzman yapılmak istendi.

Türkiye'deki mevcut yönetimin komünist kişi ve kuruluşlar karşısındaki ciddiyetsizliği, samimiyetsizliği, sorumsuzluğu ve dalaleti her geçen gün çeşitli vesilelerle daha bir açıklık kazanmaktadır. Yıllardır bu millete kan ağlatan komünizme karşı tedbirler alma vaadiyle iktidara el koyanların, ihanet odakları karşısındaki bu çarpık tutumu, haliyle millette yönetimle ve gelecekle ilgili tereddütlerin artmasına sebep olmaktadır.

Geçtiğimiz yaklaşık iki yıl içerisinde, milletteki bu tereddütleri artıran nice icraatlar ve meydana gelen olayla ilaveten Paris ve Moskova Büyükelçilik görevlerinin yanı sıra, Milli Savunma ve Dışişleri Bakanlığı görevlerinde de bulunmuş olan CHP'li Hasan Esat Işık'ın TKP'li oğlu Yusuf Işık'ın bile tahliye edilmiş olması, yönetimin ihanet odakları karşısındaki ciddiyetsizliğini ve sorumsuzluğunu ortaya koymak bakımından tipik bir hadisedir. Bilindiği gibi Yusuf Işık, babası Paris Büyükelçisi iken Fransız komünistleriyle el ele vererek komünizmin faaliyetlerde bulunmuş, babasının Milli Savunma ve Dışişleri gibi hassas görevlere gelmesiyle önemli örgüt içinde daha da artmış olan bir TKP'lidir. Hatırlanacağı gibi 12 Eylül'den sonra da, gazeteciler büyük başlıklarla atarak Yusuf Işık'ın ihanetini kamuoyuna ilân etmişlerdi. Yusuf Işık, Türkiye'ye ait devlet sınırlarını her ay mikrofilmiler sayesinde Moskova'ya rapor eden komünist bir Moskof Ajansı olarak tutuklanıp, TKP Dâvası'ndan yargılanmaktaydı.

Gelgörü ki —babasının bir dostunun eli mi, anasının bir dostunun eli mi, yoksa Moskova ile flört halinde olan ve mevcut yönetimde oldukça tesiri olması lazım gelen bir generalin eli mi bilinmez— bir el araya giriyor ve diğer 100'e yakın TKP'li gibi Yusuf Işık'ı da serbest bırakıyor.(MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Dâvası'nda yargılanan, sırf milliyetçi düşünceleri savundukları, komünist ve bölücülere karşı milleti ve vatani müdafaa ettikleri için haklarında idam istenen birçok ilim adamı, bürokrat ve teknisyenin bu büyük suçu (!) karşısında, Yusuf Işık'ın her ay Moskova'ya devlet sırlarını rapor etmesinin ne önemi var! Elbetteki Türk Milliyetçileri Mamak zindanlarında çürümeye terk edilirken, Rus casusu Yusuf Işık, bu küçük suçundan (!) dolayı serbest bırakılacak!)

İş sadece Yusuf Işık'ın serbest bırakılmasıyla bitmiyor. TKP'li Yusuf Işık, bir grup yoldaşıyla birlikte DPT'nde uzman olarak çalışmak üzere müracaat eder. Müracaatları —kendisi Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı olmakla birlikte, özellikle personelle ilgili konularda fiilen başbakan gibi hareket eden— Erdoğan Yazıcı tarafından kabul edilerek desteklenir. Böylece Erdoğan Yazıcı'nın gayretleriyle gelişen muamele imzalanmak üzere Başbakan Bülent Ulusu'ya gelir. Tam bu esnada bir aksilik olur. Devletine bağlı bir görevli tarafından durum fark edilerek Başbakan Ulusu ikaz edi-

li. Böylece bu tayin işi de şimdilik yapılamaz. Tabii ki sonunda ne olur, nasıl olur yine de bilinmez ama!

Yusuf Işık devlet dairelerinde çalışmak için ihtiyaç duyacak kadar fakri zaruret içinde midir? Yoksa bağlı bulunduğu menfur ideolojisine daha iyi hizmet edebilmek, uşaklık ve casusluk yaptığı merkezlere devlet sırlarını daha kolayca rapor edebilmek için mi çalışmak istiyor? Bunu anlamak hiç de zor olmadığı halde, onu serbest bıraktıran el hangi eldir? Devlet dairelerinin, üstelik komünizme karşı olduğunu söyleyen bir yönetim zamanında bugün cezaevlerinde olması gereken komünist militanlarla doldurulduğu yetmiyormuş gibi, Rus casusu olduğu ayrıca 12 Eylül döneminde de tescillenmiş olan Yusuf Işık'ı bile devlet kademelerine yerleştirmek isteyen zihniyet hangi zihniyettir? Diğer bakanlıklarda da birçok örneklerine rastlanan, Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığına görevlendirilmiş olan Erdoğan Yazıcı'ları bu makamlara getiren ve hâlâ da oralarda tutan kuvvet, gücünü kimlerden ve nereden almaktadır?

Bu ismi ve ihaneti belli bir ajanıntayını ancak başbakanlıktan döndürülebildiğine göre, ismi az tanınan nice TKP'li ve bilmem ne milletin casus, kimbilir devletin hangi kademelerine nasıl yerleştiriliyordu? Bütün bu alçak-hainlerin yerine fakir, fukara, milliyetçi, vatanını seven vatandaşlarımız tayin edileceği yerde hâlâ devlet daire-

rinin casus militanlarla doldurulduğu, milletimiz tarafından çok manidar bulunmaktadır.

Başından beri meydana gelen bu ve benzeri birçok olay, acaba mevcut yönetimin ufak-tefek ihmallerinin bir sonucu mudur? Yoksa aklı selim sahibi her vatandaşımızın ilk günlerden beri farkettiği gibi, komünizmin ancak maşası olan bir kısım militanların üzerine gidişlerini devlet imkânlarıyla yoğun bir şekilde propaganda ederek milletin ağızına bir parmak bal çalıp, her 5-10 senede bir nice Dev-Genç, Dev-Yol ve Apocu'sunu doğuran, yetirtiren, Türkiye komünizminin has elemanları ve örgütlerinin üzerine hiçbir zaman ciddi olarak gitmemiş olan mevcut yönetimin çarpık tutumunun bir sonucu mudur? Öyleyse mevcut yönetim bu milleti ne sanıyor? Lâf salatasından öte gitmeyen, samimiyetsiz birtakım nutuklarla milleti, her söylediklerine inanman ve istedikleri yöne sürükleyebilecekleri bir sürü mü sanıyorlar? Öyle sananlar yakalarını bu milletin elinden kurtarıyorlar. Çünkü Behice Boran'ından, Gültekin Gazioglu'suna, Yılmaz Güney'inden birçok DİSK'lisine kadar nice komünistin yurtdışına kaçmasına fırsat verilişi, Moskof casusu TKP'li Yusuf Işık'ların serbest bırakılışı ve daha buna benzer daha yüzlerce, binlerce komünizme ve hainlere karşı sorumsuzluk ve ciddiyetsizlik örnekleriyle dolu icraatları gören bu millet, olup-bitenleri asla unutmayacaktır.

HANGİSİ DOĞRU

Baştarafı S.1'de

Acaba bunlardan hangisi doğru? EVREN mi, SOYER mi? Evren: "Biz yargı organlarının bağımsızlığına dokunmadık". Soyer: "MHP genel merkezini aramamızı ve hakkında dosya tanzim etmemizi bizzat emrettiler." diyor.

Evren: "Biz 27 Mayıs ve 12 Mart'taki gibi özel mahkemeler kurma yoluna gitmedik". Sıkıyönetim Mahkemelerinde Siyasi partiler ve yöneticilerinin yargılanmaları hukukun mümkün olmadığı halde, buna rağmen MHP ve yöneticileri hakkında soruşturma açan "Sıkıyönetim" savcısı Soyer, bu yetkiyi "8.10.1980 günü Konsey'in çıkardığı 2310 sayılı yeni kanun" dan aldıklarını söylüyor.

Bunların hangisi doğru? Evren mi, Soyer mi?

Aslında durum açıkça ortadadır. Zira söz konusu 2310 sayılı yeni çıkarılan kanun, 10.10.1980 günü Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Demek ki Evren, 27 Mayıs ve 12 Mart'taki gibi özel mahkemeler kurdurmamıştır fakat, 8.10.1980 günü kabul ettikleri 2310 sayılı kanunla, mevcut Sıkıyönetim Mahkemelerine "özel" bir yetki vermiştir. Böylece bu mahkemeler verilen bu yetkiyle 12 Eylül'ün birer "Özel Mahkemesi" hâline dönüşmüştür. ■

Görülüyor ki, bir taraftan sıkıyönetim savcılarının hukukun yetkileri olmadığı halde MHP'lileri sorgulamaya devam ederken; diğer taraftan Konsey, mutemetlerinin yürüttüğü bu hukuk dışı sorgulamaya hukuki bir "kılıf" giydirebilmek için kanun hazırlamıştır.

Fakat "Haksız Allah şaşırtır" derler. Gerçekten de başından beri Türk Milliyetçilerine karşı karanlık ve kirli oyunlara girişen bu hürriyet, hak ve hukuk cellatlarının da Allah şaşırtıyor ve birçok defalar olduğu gibi bir sefer daha hukuku çiğnerken suçüstü yakalanan bu bedbahtlar, yaptıkları bir hata ile kendilerini bizzat ele veriyorlardı. Şöyle ki; adı geçen 2310 sayılı kanun 8.10.1980 günü Konsey'ce kabul edilmiş ve 10.10.1980 günü Resmi Gazete'de yayınlanmıştır. Diğer bütün kanunlar ve bizzat adı geçen kanunun 4. maddesinde de belirtildiği gibi kanunlar; kabul edildiği tarihten itibaren değil, Resmi Gazete'de yayınlandığı tarihten itibaren geçerlidir. Oysa MHP yöneticilerinin hepsi de bu yeni kanunun Resmi Gazete'de yayınlanmasından önce sorgulanmışlardır. Mesela, MHP genel başkan yardımcısı Agah Oktay Güner ve genel sekreter Em. General Necati Gültekin, 7.10.1980 günü ve MHP genel başkanı sayın Alparslan TÜRKÜŞ'ün sorgulanması da 9.10.1980 günü yapılmıştır. Yani siyasi parti ve yöneticilerinin sorgu-

YENİ KOMÜNİST TAKTİKLERİ

Türkiye Komünizmi'nin 12 Eylül'den sonra da devlet müesseselerine sızma, mahkemelerden militanları kurtarma çalışmalarının devam ettiğini önceki sayıda belirtmiştik. "Feodal İlişkiler" adını verdikleri dostluk, arkadaşlık, akrabalık bağlarından faydalanma esasına dayanan bu çalışmaların bir iş bölümü ve disiplin içerisinde olacağı açıktır. Geçen sayımızda verdiğimiz "Cezaevi ve Polisten Adam Alma (Kadroları Koruma)" bürosunun bazı elemanlarını ilân etmiştik. Her geçen gün daha etkili olan bu organizasyonun diğer elemanlarının birkaçı da şöyle sıralanabilir:

* **Cumhur AYTULUN:** Devrimci Yol Dergisi'nin yazı kadrosundandır. Cumhuriyet Hoca diye tanınır. Dev-Yol'un üst seviyedeki yöneticilerinden olmasına rağmen iyi korunmuştur. Bu büronun şu anda en etkili adamlarındandır.

* **Ayşegül SÖNMEZSOY:** Orta-Doğu Teknik Üniversitesi'nin eski öğrencilerindendir. Kenan Evren'in yeğenidir. Bu sayede prestiji çok artmıştır. Eskiden beri ve özellikle 12 Eylül'den sonra bu büronun en faydalı elemanıdır. Özellikle Küçükçekirten'deki eylemlerinde birçok defalar yakalanıp serbest bırakılmıştır. Eskiden Ankara bölgesinde sorumluluklar alırken şimdi daha üst seviyede görevlere getirilmiştir. Ailesi İstanbul'da oturmasına rağmen kendisi şu anda

Ankara'da serbestçe faaliyetlerine devam etmektedir.

* **Fatih YILMAZ:** 1978'de Orta-Doğu Teknik Üniversitesi'nden ayrıldı. Şimdi Siyasal Bilgiler Fakültesi son sınıf öğrencisi. Barış Gazetesi'nde "spor muhabiri". Gazete muhabirliği çok yönlü çalışmalarında yardımcı oluyor. Bu büronun en etkili elemanlarından.

* **Vedat ÖZBİLEN:** Orta-Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Öğrenci Derneği Başkanı idi. 12 Eylül'den sonra İmar ve İskan Bakanlığı Bölge Planlama Müdürlüğü'nde görevlendirildi. Bu büronun etkili şahıslarından olmakla beraber "Örgüte Para Bulma" bölümünde görevlendirildiği tahmin edilmektedir.

* **Hakan ŞAKAR:** Orta-Doğu Teknik Üniversitesi Ekonomi Bölümü mezunu. Vakko'da görevlendirildi. Gözaltına alınmasına rağmen derhal serbest bırakıldı. Bu büronun irtibat elemanlarından.

Üst seviye yöneticileri arasında Emin Değer ve H. Fehmi Güneş'in de bulunduğu bu organizasyonun diğer bürolarını da gelecek sayılarımızda vermeye devam edeceğiz. Yeni şartlarda yeni metodlarla çalışan bu gizli teşkilat, son zamanlarda çalışmalarına büyük bir hız vermiştir.

çin duyulmuştur? Hukuku bilmem kaçınıcı defa hiçe sayarak Türk Milliyetçilerini suçlamak için uydurma suç ve delil icat etme çabalarının temelinde yatan nedir? MHP'lileri yargılatmak için yetkilileri, mahkemelere "Özel Yetki" veren "Özel Kanun"lar çıkarmaya zorlayan sebep ne? Yıllardır vatana, millete ve devlete ihanet edenler, hainlerle kol kola girenler, devleti yağmalayıp, soyup soğana çevirenler, elini-kolunu sallaya sallaya gezerken; memleketin en güldüce milliyetçi ve vatansever evlatlarının kelleleri üzerinde kumar oynamak isteyenlerin perde arkasından çevirdikleri bu dolapları, dalaverelerin sebebi nedir?

Evet! Yaklaşık 2 yıldan beri birçok karanlık ve şaibeli yönleriyle devam eden Türk Milliyetçilerinin yargılandığı davada bazı karanlık yönler, Soyer'in itiraflarıyla az çok aydınlanmış bulunmaktadır. Elbetteki bu karanlık oyunların oynayanların kimlikleri ve rolleri zaman içinde daha da berraklaşacaktır. O zaman onlar; Türk milletini sevmek, ona hizmet etmek ve onun düşmanlarıyla mücadele etmekten başka hiç bir suçu olmayan Türk Milliyetçilerinin, dolayısıyla Türk Milletinin kaderiyle oynamış kişiler olarak, kıyamete kadar milletimiz tarafından lânetle anılacaklardır. ■

açılırken Atatürk'un "Ordu politikasının dışındadır" ilkesi çiğnenmektedir.

Seçimle işbaşına gelmiş hükümet üyeleri, cumhurbaşkanının memuru haline sokulmaktadır. Cumhurbaşkanına hiçbir sorumluluğu olmadan Ortaçağ krallarını bile kıskandıracak derecede sınırsız denecek yetkiler verilmektedir.

Bu tasarı, 12 Eylül'den beri Konsey tarafından yayınlanan emir ve talimatların bir toplamından ibarettir. Bu talimatlara anayasa kılıfı giydirilmekle Evren yönetiminin ebediyen meşrulaşacağı ve ilahî hayata uygulanacağı ümit edilmektedir. Ancak bu ümidin ne kadar boş olduğu daha şimdiden anlaşılmıştır.

Türk milleti, kendisine anayasa tasarısı diye yutturulmak istenen, hazırlayıcılarını dikte ettirilmiş bu mahkumiyet belgesini elbette benimsemeyecektir. ■

YENİ ANAYASA TASLAĞI

Baştarafı S.1'de

cilerden meydana gelmiş 1924'ün Kurucu Meclisi ve Anayasa'sını, bugünkü maskaralıkla kıyaslamak Milli Mücadele kahramanlarının ve şehitlerinin hatıralarına ne büyük bir saygısızlıktır. Hatta saygısızlığın ötesinde:

Devletin "Milli Devlet" olduğu ilkesini inkâr ederek;

Devletin şekli "Cumhuriyet"tir şeklindeki bir ifadeyle Cumhuriyetimizin şekli üzerinde halklar ve sosyal cumhuriyeti tartışmalarını açtacak,

Atatürk Milliyetçiliği denilerek Atatürk'ün bizzat anayasa koydurduğu ve yine Atatürk'ün "vazgeçilmez ilke" olarak ifade ettikleri "Milli Mücadele" nin ve yüce Atatürk'ün temel ilke ve prensiplerini

tahrif yada yok edici gayretler, bugünkü gayri milli ve antidemokratik taslağın çürütkenlikleri arasındadır. Atatürk bile kendisinin bir Türk Milliyetçisi olduğunu söylemişken, anayasadan Türk Milliyetçiliği'ni çıkarıp yerine Atatürk Milliyetçiliği tabirini koymakla, birçok düşman çevrelerin "Milliyetçilik" kavramını yozlaştırmalarına zemin hazırlanmaktadır.

Böylece millet ve devletimiz için hayati derecede önemli olan bu ilkelere zaten düşman yabancı ideoloji ve düşüncelere fırsat verilmiş hatta ihanetleri kolaylaştırılmıştır. Gerçekte bu taslak, Atatürk'ün ve Cumhuriyetimizin iktisadi, siyasi, kültürel ve sosyal alandaki demokratik ve insani prensiplerinin tahriline yönelik, milletimize yabancı düşüncelerle doludur. Anayasa'da duya sık sık müdahale etme yolu

SALTİK'IN PERVASİZLİĞİ

Baştarafı S.1'de

le komünistlerin geleceğe yönelik eğitim ve kadrolaşma çalışmalarını yürütmelerinde en uygun yer olacaktır.

Bu cümleden olarak, Türkiye'nin çeşitli yerlerinde aranmakta ve diğer şehirlerde saklanmaları riskli olan birçok komünist militan için İstanbul, güvenilir bir barınak haline gelmiştir.

İstanbul Sıkıyönetim ve Emniyetine gelen istihbaratlardan komünistlerin burada haberdar edilmeleri, bu bölgedeki gizli faaliyetlerini oldukça kolaylaştırmaktadır.

30 Ağustos yaklaşırken, Silahlı Kuvvetler bünyesinde yapılacak yeni tayin ve terfilerle, Haydar Saltık'ın komünistleri rahatlatan bu tavır arasında irtibat kuran bir kısım çevreler, durumunu değişik şekillerde

yorumlamaktadırlar. Bazı çevreler Haydar Saltık, Necdet Öztörün, Nihat Özer, Muhittin Füsunoğlu ve bunların marksist gizli hiyerarşilerinin Silahlı kuvvetler içerisindeki gelecekteki garanti altına almış olmanın pervasızlığı olarak yorumlamaktadırlar. Bazı iyimser çevreler ise bu gayretleri 30 Ağustos'tan ümidini kesen Haydar Saltık ve ekibinin giderayak yaptıkları son hizmetleri olarak değerlendirmektedirler.

Haydar Saltık'ın kendisini ikinci plana itecek yedek ve muavinlik görevlerini kabul etmemekte direndiği bilinmektedir. Dolayısıyla Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki "Sol Cunta" şu sıraları kadrolarını koruma ve hâkim olma gayretlerini daha da yoğunlaştırmıştır. Sol cuntanın bu cüreti, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ve ülkemizin geleceği açısından oldukça düşündürücüdür. ■

SÜRER

Baştarafı S.1'de

kı dostluğu olan Filistin Kurtuluş Örgütü'nün, Moskova'ya -ve dolayısıyla TKP'ye- rağmen Dev-Yol'cuları eğitmiş olmasının düşünülmesi gerektiğini idrak eden herkesin, bu TKP-Dev-Yol ilişkisini hiç de zor olmasa gerektir.

İşte Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden Bozkurt Sürer'in, TKP-Dev-Yol ilişkilerini düzenleyen, örgütün üst seviyedeki elemanlarından birisi olduğu söylenmektedir. Bununla beraber Bozkurt Sürer'in aynı zamanda, T.C devletinin yurtdışı temsilcilerini katleden, Marksist-Leninist bir ideolojik yapıya sahip olan Ermeni Teröristlere yardımcı olduğu da ileri sürülmektedir. Ermeni Teröristlere yaptığı yardımın mahiyeti hakkında ise Bozkurt Sürer'in, çalıştığı Dışişleri Bakanlığı bünyesindeki yetkisi sayesinde yurtdışında görev yapmakta olan elçi, konsolos v.s gibi temsilcilerimiz hakkında topladığı bilgileri Ermeni Teröristle-

re ulaştırdığı söylenmektedir. Yurt dışı temsilcilerinin sicil dosyalarını inceleyerek, onların özel durumları ve de bilhassa siyasi yapıları hakkında elde ettiği bilgileri Ermeni Teröristlere ulaştırmakla, seçecekleri "Hedef Kişi"leri belirlemede ve cinayetlerini kolaylaştırmada onlara büyük ölçüde yardımcı olduğu ileri sürülen Dev-Yol'cu Bozkurt Sürer, halen adı geçen bakanlıkta çalışmaya devam etmektedir.

Gerçekten de 1973 yılından beri, Ermeni Teröristleri tarafından dünyanın belirli yerlerinde katledilen ve saldırıya uğrayan temsilcilerin büyük çoğunluğunun anti-komünist yapıda kişiler olması, Marksist-Leninist Ermeni Teröristlerinin hedeflerini belirlemede kişilerin siyasi durumlarına dikkat ettiklerini ve mutlaka kendilerine Dışişleri Bakanlığı bünyesinden bu konuda haber ulaştırıldığı iddialarını doğrular mahiyettedir.

UĞUR MUMCU

Baştarafı S.4'de

Ve U. Mumcu Kenan Evren'e yaptığı ihbarda "Milli Birlik ve Beraberlik Yolunda Yeni Hedef" in nasıl çıkarıldığını, parayı nereden bulduğunu soruyor. Sadece Almanya'da 1,5 milyona yakın Türk işçisinin çalıştığı herkes kadar o da biliyor. Avrupa'daki Türk işçilerinin Milliyetçi Hareket'in haklı ve şerefli mücadelesindeki yerini de biliyor. Aksi halde 12 Eylül öncesinde ve hâlâ TKP, FİDEF ve nice satılmışların Avrupa Türk işçileri-Milliyetçi Hareketi bütünleşmesi üzerine fırtınalar koparmalarının sebebi neydi? Milliyetçi Hareket-Avrupa'daki Türk işçileri kaynaşması değil mi?

Belki de bu maddi ve manevi kaynaşma; milletiyle bütünleşip onun gücünü anlayamamış, milli bir davaya inanma şerefini kayırmış olanların kavrayamayacakları büyüklükte, Türk Milletinin yeni bir mucizesidir. Kimbilir? Belki de hayatı usaklıkla geçmiş kızıl ideoloji köleleri bu kaynaşmanın sırrını gerçekten anlayamıyorlardı.

Kısacası muhbir U. Mumcu-amir Kenan Evren alış-verişinde kahr-zararlı bizi ilgilendirmez. Kimin kimi kullandığı da!.. Bizi ilgilendiren Türk Milletinin geleceğidir. Rengi ne olursa olsun hiçbir usak ya da usaklar grubu bu yoldaki gayretlerimizi engelleyemeyecektir.

TÜRK-FEDERASYON MENFAATLERİMİZİ SAVUNUYOR

Baştarafı S.1'de

Öner bütün bu iddiaların Türk milletini bölmek, parçalamak ve küçük düşürmek isteyen kasıtlı çevrelerin yalan ve iftiralarından ibaret olduğunu belirterek, ileri sürülen iddiaları temelden çürüten konuşmalar yapmıştır.

Daha sonra aynı sempozyumda, "Almanya'daki Yabancılar ve Hakları" ile ilgili olarak Düsseldorf Protestan Kilisesi ve Berlin Yüksek Mahkemesi temsilcileri birer seminer vermişlerdir. Bu konuda da söz alan Türk-Federasyon genel sekreteri İhsan Öner, Almanya'da 8 yılını dolduran her yabancıya "Aufenthaltrecht" denilen "İkamet Hakkı"nın verilmesini, bunun kanuni bir hak olmasına rağmen pratikte uygulanmadığını belirterek, uygulanmaya konulmasını istemiş ve bu hakkı alan yabancıların Ortak Pazar ülkeleri işçileriyle aynı statüye kavuşturulmasını insani ve vicdani bir görev olduğunu belirtmiştir.

Aynı vakıf bundan bir müddet önce "Kıbrıs" konulu bir sempozyum daha düzenlemiş, bu sempozyuma Kıbrıs Rum Kesimi ve Yunan temsilcileri katıldığı halde, Türk devletini temsilen hiç kimse katılmamıştı. Sempozyumda Yunanlı ve Kıbrıs'lı Rum temsilciler Türkiye aleyhtarını bir hava oluşturmaya çalışırken, yine bu sempozyuma da katılmış bulunan Türk-Federasyon genel sekreteri İhsan Öner, Türkiye aleyhtarları iddiaları karşı çıkmış ve Yunanlıların Ege'de yıllardır süren uzlaşmaz tutumlarını, Kıbrıs'taki Rum zulmünü ve üstelik de Yunanistan'ın "Yavuz Hırsız" misali üstüne çıkarak, dünya kamuoyunu yanıltıcı propaganda çalışmalarını yaptığını ortaya koyarak Türkiye'yi savunmuştur.

Bir başka sempozyum da Temmuz ayı başlarında Mainz şehrinde yapıldı. CDU Rheinland-Pfalz Eyalet Parlamentosu'nun düzenlediği ve "Yabancılar Problemi"nin tartışıldığı sempozyuma, çok sayıda CDU eyalet parlamenterleri katıldı. Almanya'daki Türk vatandaşlarını çok yakından ilgilendiren konuların tartışıldığı bu sempozyumda birçok konuda söz alan Türk-Federasyon

genel sekreteri İhsan Öner, sayıları 2 milyona yaklaşan Türk insanının Almanya'ya getirilerek, inanç, dünya görüşü, örf ve adetler bakımından farklılıklar arzeden iki toplum fertlerini birbirine kaynaştıracak tedbirlerin alınması hususunda, Alman ve Türk hükümetlerinin başından beri ihmalkâr davranmış olduklarını belirterek, bugün Almanya'da gittikçe artma istidadı gösteren "Yabancı Düşmanlığı" konusunda Almanlar'ın önemli ölçüde haksızlık ettiklerini söyledi. Öner daha sonra Türk aile yapısını izah ederek, Türk çocuklarının eğitimi ve bu konuda ortaya çıkan problemlerin sebepleri üzerinde konuyu çeşitli yönleriyle ele alan bir konuşma yaptı. Öner, ayrıca Almanya'da yaşayan Türk çocuklarına dundersi, Türkçe ve kültür derslerinin okutulmasını bir zorunluluk, her insanın kendi dilini, dinini ve kültürünü öğrenmesinin tabii bir hak olduğunu belirtmiştir. Öner bir de teklif sunarak; İslamiyetin Almanya'da resmi din olarak kabul edilmesini, dunderslerinin T.C Diyanet teşkilatından gelen din görevlileri vasıtasıyla okutulmasını istemiştir.

Görüldüğü gibi her yerde ve çeşitli vesilelerle Avrupa'da sürekli Türkiye ve Avrupa'daki Türkler üzerine konuşuluyor, tartışılıyor. Fakat bu toplantı ve tartışmaların hiçbirisinde milletimizin menfaatlerini savunacak resmi bir yetkiliye çoğu zaman rastlanamıyor. En haklı olduğumuz konularda dahi milletimizi yurt dışında savunmasız bırakan, milli endişeden uzak ve aciz idareciler her geçen gün milletimizin geleceğini karrartacak bir vurdumduymazlık içerisinde görünmektedirler. Fakat her türlü işkençe, zulüm ve baskıya maruz bırakılabilir, yine de her hal ve şartta milletin hizmetine en büyük şeref bilen Türk Milliyetçileri yurt dışında da milli menfaatlerimizin savunuculuğuna devam etmektedirler ve edeceklerdir de..

Birtakım çevrelerin düşmanlık besleyerek, faaliyetlerini engellemeye çalışmalarına rağmen, her faaliyetinde daima milli menfaatlerimizi ön planda tutan, çatısı altında onbinlerce Türk vatandaşının toplandığı, Avrupa'nın en güçlü Türk kuruluşu olan Türk-Federasyon'un bu çalışmaları her geçen gün bilhassa Avrupa'daki Türk vatandaşları tarafından takdir ve memnuniyetle karşılanmaktadır.

KOMÜNİSTLİĞİNDEN ŞÜPHE EDİLENLER

Baştarafı S.1'de

yeliğinden şüphe edilmesi halinde dahi devlet memuru olamamaktadır. Nitekim yukarıda adı geçen mahkemenin bu kararı almasına vesile olan olay çok dikkat çekicidir. Bir Alman vatandaşı lise öğretmenliği görevi almak istiyor. Fakat yönetim bu şahsın Alman Komünist Partisi'nin (DKP) toplantılarına katıldığını, partinin yayın organında bir okuyucu mektubu yazdığını ileri sürerek öğretmenliğe kabul etmiyor. Bunun üzerine ilgili şahıs yüksek idare mahkemesine nezdinde dava açıyor. Fakat mahkeme de yönetimi haklı bularak: "üyelik hali kesinleşme ve üyelik şüpheli olsa bile" ilgilinin devlet memuru olamayacağına karar veriyor.

Bizde ise komünistliği şüpheli olanlar bir tarafa, alenen komünist olan, komünistliği mahkemelere tescillen ve hatta sadece fikir planında komünist olmaktan öte, aynı zamanda bu gayesini gerçekleştirmek için silahlı, gizli komünist terör örgütlerine girdikleri kesinleşenler bile yıllardır devletin en önemli kademelerine kadar yerleştirilmeye devam ediyor. Bu komünistlerin devleti ele geçirme notasına gelecek kadar kanlı eylemlerini artırmaları üzerine yönetime el koyduklarını söyleyen 12 Eylül idarecileri bile komünistlerin devlet kademelerinde kadrolaşmasına hizmet etmektedirler.

Hâlâ Emniyet Teşkilatından Sıkıyönetim Mahkemelerine, Üniversitelerden Bakanlık merkezlerine kadar her tarafa komünistlerin cirit atıklarını herkes biliyor.

İnsan; "Komünizm Almanya'ya kıyasla Türkiye için daha acil bir tehlike olduğu halde bu ne gaflet?" demekten kendisini alamıyor.

Baştarafı S.1'de

bulması ve hatta uygulanan faiz politikası sermaye ihtiyacını artırmaktadır. Bunun manası orta sınıfın tamamen erimesi ve ekonominin de firmalar halinde belli bir sanayi-tarım patron azınlığının eline geçmesi demektir. İstanbul Ticaret Odası'nın açıklamalarına göre son iki yılda sadece İstanbul'da kapanan işletme sayısı 4000'dir. Yani uygulanan politika küçük boy sanayi ve tarım işletmeciliğinin silineceği, orta boy işletmelerin büyük ölçüde yok olacağı, ancak büyük işletmelerin daha da büyüyeceği bir ekonomik ortam meydana getirmiştir. Piyasanın durumu bunun açık ispatıdır.

Birçok esnaf ve tüccarın borcunu ödeyememesi sonucu herşeyi terk edip kaçtığı ya da borçlarını ödeyemeyeceğini anlayınca intihar ettiği şeklindeki haberlere artık çok rastlanmaktadır.

Topraksız ve küçük çiftçi için toprak bir nimet olmaktan çıkmış, külfet haline gelmiştir. Tarım girdilerindeki fiyat artışları bir taraftan üretimi düşürürken, taban fiyatlarının çok düşük olması da köylüyü boğaz tokluğuna çalışın, ekmeğin peşinde koşan insanlar durumuna getirmiştir. Bunun sonucu olarak, topraksız köylü ve küçük çiftçi ile beraber, yeterli toprağa sahip olmasına rağmen bunu işleyebilmek için yeterli sermayeye sahip olmayan çiftçi kitlesi de topraklarını satıp şehirlere göçmektedir. Dolayısıyla uygulanan ekonomik politikanın doğurduğu tekelleşme eğilimi sadece sanayide değil, tarımda da aynı sonucu doğurmaktadır. Enflasyonu önlemek için subvansiyonların kaldırılması ve tarım girdilerinin aşırı derecede pahalılaştırılması sonucu, tarımda da küçük işletmeler tıpkı sanayide olduğu gibi zaman içinde tamamen yok olacaktır.

DPT'nin 1978'de yaptığı bir araştırmaya göre 1963 yılında topraksız köylülerin oranı % 9,1 iken bu rakam, 1973'de % 21,9'a yükselmiştir. Tarımın da gittikçe büyük bir sermaye faaliyeti haline geldiğini gösteren diğer bir veri, büyük işletmelerin mülkiyetinde bulunan toprak miktarının sürekli artmasıdır. Nitekim 1000 dönümden büyük işletmeler 1963 yılında toplam tarım topraklarının sadece % 3'ünü teşkil ederken, bu oran 1973'de % 26,8'e fırlamıştır. Sanayideki

ASKERİ MAHKEMELER ve KOMÜNİSTLER

Türk Milliyetçilerine ağır cezalar vermekle ün salmış sıkıyönetim Askeri hakimlerinden Hamdi Sevinç bilindiği gibi emekli oldu. Emekli olduğu günden itibaren DEV-YOL'un avukatlığına başlayan Hamdi Sevinç, yine kendisi gibi milliyetçilere verilen ağır cezaların altında imzası olan bir diğer emekli askeri hakim Üstün Günsan'la birlikte ortak bir avukatlık bürosu açtı.

Avukatlık bürosunun sekreterlik işlerini Hamdi Sevinç'in DEV-YOL militanı olan kızı yürütüyor. Ki bu kızın 28 Nisan 1980 günü bir grup komünistle Ankara'da eylem yaparken ele geçtiğini ve aynı gün o dönemin Ankara Sıkıyönetim Komutanı Nihat Özer'in özel emriyle Emniyet Sarayı'ndan salverildiğini, o günlerdeki gelişmeleri iyi takip eden herkes bilir ve hatırlar. Eski Ankara Sıkıyönetim Komutanı Nihat Özer'in himaye ettiği bu kızın, Ankara Sanayi Caddesi'ndeki esnaftan zorla para topladığı, bu bölgenin önde gelen örgüt sorumlularından militan bir DEV-YOL'cu olduğu sabittir. Ne var ki Türkiye'de sabit olan suçlar değil, izafe olunan isnatlar, vehimler ve sun'ı iddialar yargılama konusu yapıldığından, diğer benzerleri gibi Hamdi Sevinç ve kızı da her türlü takibattan uzak kalabilmişlerdir.

Hamdi Sevinç-Üstün Günsan Avukat Bürosu şu anda yoğun bir çalışma içindedir. Bu eski sıkıyönetim hakimleri, DEV-YOL Davası'nda savunma işini organize etmeyi iderlerine aldılar. Mevzuatıca bizzat mahkemelere katılmaları mümkün olmadığından, arka planda işi organize etmektedirler. Bu meyana

da evrakların fotokopisini çekmek üzere Hamdi Sevinç'in fotokopi makinası Mamak'a gönderilmiştir.

Acaba dünyanın sıkıyönetim askeri hakimleri, bugün avukatlığını yaptıkları DEV-YOL'cu terörist militanlar dün mahkeme huzurunda sanık olarak karşılımlarına çıktığında, onlarla ilgili devleti ve milleti koruyucu yönde tarafsız ve adilce kararlar verebilir miydiler? İt itı ısırsıya evet! Öyleyse aynen Hamdi Sevinç'ler gibi yarın DEV-YOL'cu v.s komünist militanların avukatlığını yapacak kadar onlarla gönül ve fikir bağı olan bugünün Hatay Kıbrıs gibi bir kısım askeri ve sivil savcı ve hakimleri DEV-YOL'cular v.d hakkındaki devleti ve milleti koruyucu ne kadar ciddi kararlar verebilirler? Milliyetçiler bu durumu çeşitli defalar dile getirmiştir. Yani komünistleri beraat ettirirken, milliyetçileri ağır cezalar çarptıran bu dünyanın militan askeri hakimleri, bugünün militan avukatları dün karar kendileri veriyorlardı. Bugün aynı karar avukatlık yoluyla sağlamaya çalışıyorlar. Muvaffak olamadıkları söylenebilir mi?

Dün olduğu gibi bugün de hâlâ -hem de askeri sıkıyönetim mahkemelerinde- nice Hamdi Sevinç'lerin görev yapmalarına fırsat verildiği müddetçe komünizm, bu devletin ve milletin başına daha çok belâ olmaya devam edecektir.

Cebinde çakı bıçağı taşıdığı için 20 sene ceza verilen milliyetçilere karşılık kalesinkoflarıyla komünist militanların üç gün sonra salıverilmesinin sebebi daha iyi anlaşılıyor mu?

Netice olarak, ısrarla uygulanan bu ekonomik politikayla; bir taraftan milli servetin tamamı küçük bir mutlu azınlığın eline verilirken, diğer taraftan Türk Milletinin tamamına yakın bir çoğunluğu malsız, mülksüz, işsiz-gücsüz hale getirilmektedir.

Bu insanların da aynı duruma düşmüş olanların daha önceleri yaptığı gibi ekmeği büyük şehirlerde aracaklardır. Böylece şehirleşme problemi daha da artacaktır. Şehirleşmeyi sadece geçekundu problemlerden ibaret sayanlar ise elbette yanılmaktadırlar. Şehirleşme bir problem değil, birçok problemin kaynağıdır. Geçekondulaşma şehirleşmenin sadece bir yüzüdür. Tanımadıkları, yabancı oldukları bu büyük şehirlerin değişik, iktisadi, sosyal ve kültürel yapısı içerisinde buralara büyük ümitlerle gelmiş köyünü, çevresini, herşeyini yitirmiş insanlar, uğradıkları hayal kırıklığı içerisinde hiçbir ayırım yapmadan ve yapamadan herşeye ümit diyerek sarılacaklardır. Resmi açıklamalara göre mevcut 4 milyon işsize ek olarak, bizzat yönetimin politikası sonucu mülksüzleştirilerek büyük şehirlerin sokaklarına salınanlar ve iş ekmeğin peşindeki insanların, geleceğin sosyal patlamalarının malzemesi olamayacaklarını kim garanti edebilir?

Bir yandan gelir dağılımının daha da bozulması, diğer yandan mülkiyet düzeninin daha da dengesizleşmesi, sınıf tezatlarını çok daha hızlandırarak, yarıların Türkiye'sini "kızıl sınıf savaşı tahrikçileri" ne açık, hatta müsait hale getirecektir. Bu acı gerçeği görmeyen ya da anlamak istemeyen sadece bugünkü yönetimdir. Bu şartları kollayan beynelmül komünizmin heycanla beklediği de bundan başka birşey değildir.

Türkiye komünizminin gerçek kadrosunun hiçbir zarar görmediği hatta devlet kademelerinde her geçen gün daha emin bir şekilde yerleştikleri ya da yerleştirildikleri gerçeğine karşılık, milliyetçileri yalan, iftira, işkençe ve tertiplerle imha ederek, milli mukavemeti yok etmeye yönelik gayretler ise gelecekte milletimiz için en büyük talihsizlik olacaktır.

Bu şartlar devam ettiği müddetçe: Koltuklar kimler arasında ve nasıl paylaşılır paylaşılsın; "Kızıl İhanetler ve Aç İnsanlar Ülkesi Türkiye" realitesi değişmeyecektir.

AÇ İNSANLAR

mülksüzleşme tarımında da kendisini göstermektedir.

Gerçek ücretlerin 1970'li yıllara düştüğü bugünkü gelir ve ücret seviyesi ile, artık memurun, işçinin, sabit geliri vatandaşın yaşamaya hayaldir. Çok yavaş çalışan ve günlük meseleleri en az bir yıl geriden takip eden Yüksek Hakem Kurulu tam bir işveren kuruluşu halindedir ve böyle çalışmaktadır. Esasen YHK kararları, işçi temsilcilerinin muhalefetine rağmen işverenlerin çoğunlukta olması nedeniyle işveren kararları şeklinde çıkmaktadır. % 40-50 Enflasyona rağmen işçiye % 25 brüt ücret artışı teklif etmesini ve üstelik bunu da bir yıl gecikerek tespit etmesinin başkaca bir iktisadi, insani ve vicdani sebebi olabilir mi? İşçi ücretlerinin bu şekilde 1 sene gecikerek belirlenmesi bir nevi işverene işçi kesesinden kredi açılması manasına gelmektedir. Türk işçisinin ortağı kasıp-kavuran hayat pahalılığı sebebiyle yaşamak için lazım olan en zaruri ihtiyaçlarını dahi karşılayamamaktan doğan acısı, çilesi ve ızdırabı, YHK'nun kapisından bile içeri girememektedir.

Memurların durumu ise gerçekten yürekler acısıdır. Devlet Personel Dairesi'nin bir raporundaki birkaç örneğe bakmak memurumuzun bu yürekler acısı durumunu anlamak için yeterlidir:

En Yüksek Ay. En Düşük Ay.
(Aylıklar net olarak alınmıştır)

İng.	136.358 TL	40.000 TL
Yun.	112.273 TL	28.444 TL
Tür.	34.150 TL	8.825 TL

Komşumuz Yunanistan'la bile kıyasladığımızda Türk memurunun, Yunanlı memurun aldığı maaşın 1/3, İngiliz memurunun aldığı maaşın 1/5'ini bile alamadığını görüyoruz. Görüldüğü gibi dünyada en az ücret alan kamu görevlisi Türkiye'dedir. Hangi kademede olursa olsun istisnasız bütün memurlarımız aldığı maaşın en az yarısını ev kirası olarak ödemektedirler. Diğer yarısıyla da herşeyin ateş pahası olduğu Türkiye şartlarında ev geçindirmek zorunda oldukları düşünülürse, memurlarımızın içinde bulunduğu acı durum daha iyi anlaşılır.

MAOCULUĞUN BERAATİ

12 Eylül hareketinden hemen sonra haklarında TİKP ve Maoculuk Davası" adıyla dava açılan MAOCU KOMÜNİSTLER'den tutuklu bul-

...ve

8 haziran da geçti

Ne şahit, ne ispat, ne delil gerek, Ap açık ortada yönünüz sizin. Hain değilseniz gafil olarak, Tarihe geçecek ününüz sizin.

Dipçğin rüzgârı tam tepemizde, Gazete yazamaz, hürlik var sözde! Televizyon sizde, iradyo sizde, Konuşun ağalar gününüz sizin.

İşiniz sadece bizi yormaktır, Adalet değil de denge kurmaktır. "Sol" u göstermektir, "sağ" a varmaktır Budur hüneriniz, fenniniz sizin.

Millete boşuna rezil olmayın, "Disk" falan hikâye kafa bulmayın, "Ecevit" i tutup tutup salmayın!.. Sadece "Türkçe" e kininiz sizin.

Sanmayın bu millet hep böyle durur, Bu teker, bu yolda ne kadar yürür? Rütbeniz çıkınca görürüz, görür!.. Kaç kuruş edecek tonunuz sizin!

Ramazanda içip, iç açmak sizde, Eşarbi menedip, baş açmak sizde, Mayo giyin deyip, kış açmak sizde, Nedir mezhebiniz, diniz sizin?

"Oniki Eylül'den önce şöyleydi" "Oniki Eylül'den önce böyleydi" Yeter artık yeter zıkkım olaydı, Yok mudur hiç başka konunuz sizin?

Oniki Eylül'den önceki aylar, Emrinizde değil miydi alaylar? Susmanız demek sundanmış beyler; Hesapla meşgulmüş dününüz sizin.

Biriniz niyetli en büyük paya, Siz de mi düştünüz aynı sevdâya? Koltuk yumuşak mı neden kışlaya Dönmek istemiyor canınız sizin?

Siz de alın yavrum(!) her gelen aldı, Villasız, çiftliksiz hanginiz kaldı? Köşeyi döndünüz tastamam oldu, Hamamınız sizin, hanınız sizin.

Balık baştan kokmuş, baştan bozulmuş Senaryonuz Vaşington'da yazılmış, Sanki dersin Holivut'da süzülüş, İyi rol yapıyor "jön" ünüz sizin.

Kendinize gelin derde kalmayın, Gaflete bu kadar fazla dalmayın, "Enver Sedat" kadar sadık olmayın!.. Beni hiç sarmıyor sonunuz sizin.

Kimbilir nelece gebedir zaman Diyeceğim şu ki; "Eloğlu yaman" (Sakin ha Arif'i yanlış anlam!) Çelikten mi yoksa gönünüz sizin?

8 Haziran 1982 Akşamı
Frankfurt

Arif

Herausgeber: A. BETEDİN
Postfach: 110216 6000 Frankfurt

nan son 3 kişi de geçtiğimiz günler-
de serbest bırakıldı. Böylece, zaten
birçoğu haklarında dava açıldığın-
dan kısa bir müddet sonra peyder-
pey serbest bırakılan Maoocu komü-
nistlerden artık, cezaevlerinde kim-
se kalmamış bulunmaktadır.

Bilindiği gibi şu anda hepsi de
serbest bırakılmış olan Maoocu komü-
nistlerden çoğu, 12 Mart dönemi-
nde Filistin'de eğitimmiş ve ihtilal
yapma hazırlığı içerisindeyken, Aydın,
Söke, Muğla ve civar şehirlerdeki
mağazalarda depo ettikleri silah ve diğer
cihazlarıyla birlikte, güvenlik kuvvetleri-
nce "Şafak Operasyonu" ile ele geçirilmişlerdi.
Başta Doğu Perinçek olmak üzere, 1974
Ecevit Affı ile serbest bırakılan 12 Mart'ın
Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi adlı
gizli komünist örgütünün bu Maoocu elemanları,
TİKP adında bir parti kurarak onun çatısı
altında toplanmışlardır.

Komünistlere devamlı kanat ge-
ren Ecevit hükümetinden bilhassa cesaret alan
Maocular, çıkardıkları Aydınlık isimli gazete-
de, "Kontrgerilla" adı altında devletin gizli istih-
barat teşkilatlarını hedef alan yayınlar yapmış-
lardır. İstihbarat ve Emniyet teşkilatlarındaki komünist
memurlardan aldıkları bilgilerin ışığı altında,
devletine bağlı istihbarat elemanlarının isim,
resim ve adreslerini açıkça gazetelerinde ifşa ede-
rek, komünist militanlar tarafından öldürülme-
lerini temin etmişlerdi.

Yine aynı yıllarda, bugün hepsi
serbest bırakılan bu MAOCULAR,

EVREN SÖZÜNDE DURMUYOR!..

DİN DERSLERİ MECBURİ DEĞİL

Bilindiği gibi Evren, 12 Eylül'ün
ilk aylarında halka hitaben yaptığı konuşmalarında;
bazan kendisinin de bir "Hoca Çocuğu" olduğunu,
bazan da dinderslerinin okul-

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI VE TÖB-DER

Millî Eğitim Bakanlığı'nda mil-
liyetçileri tasfiye etme çalışmaları sürüyor.
Son olarak komünist olmayan, bakanlık müfettişleri de görev-
lerinden alınarak yerlerine Töb-Der'liler
tayin edildi.

Endişeli ve huzursuz M.E.B
personeli ve öğretmenler: "Eğer Töb-Der
genel başkanı Gültekin Gazioglu da M.E.
Bakanı olsaydı ancak bunları yapardı." demekte-
dirler. Şu ana kadar M.E. Bakanlığında
yapılanlar bu iddya hak verdirecek boyutlara
ulaşmıştır. Bütün bakanlık personeli, müsteşardan
şube müdürlerine kadar Töb-Der'lilerle dol-
durulmuş. Töb-Der'li hiçbir memura dokunulmazken
milliyetçi memurlar görevlerinden alınıp en
üçü köşelere sürülmüşlerdir. Töb-Der'in Türkiye
çapındaki kızıl eylemlerine katılanlar da
mükâfatlandırılarak Töb-Der — M.E. Bakan-
lığı irtibatı resmleştirilmiştir.

12 Eylül öncesinde dirsek çürü-
terek ve alın teri dökerek öğretmenliğe hak
kazanmış 20 bin civarında Eğitim Enstitüsü
mezunu milliyetçi öğretmenlerimizin tayinleri
hâlâ yapılmamışken, Lise diploması dahi
olmadan Eğitim Enstitülerine alınan ve okula
devam etmeden kısa zamanda öğretmenlik
diploması verilen kızıl militanlar hakkında
yürütülen tahkikatlar durdurulmuştur. Hatta
bunların çoğu öğretmen olarak tayin edilerek,
kanunsuzlukları meşrulaştırılırken, gerçek
öğretmenlerin feryadı arka arkaya açılan
tahkikatlar ve sürgünlerle susturulmuştur.

M.E. Bakanlığının Töb-Der zih-
niyetine teslim etme operasyonu, bakanlık
müfettişlerinin de görevden alınışıyla son
aşamasına gelmiştir. Bu gidişle gelecekte
eskiden olduğu gibi sadece bazı okullar ve il-
ler değil, bütün okullar terörist yetiştiren
yuvalar olmaktan kurtarılmayacaktır. Memleketimizin ve
gençliğimizin geleceği bu gerçekte saklıdır.

özellikle alevi vatandaşlarımız tah-
rik ederek alevi-sünni ayrışmasını kör-
üklemişler ve bu sayede halktan ta-
ban tutmaya çalışmışlardır. Bunun için
de çalışmalarını özellikle alevi vatandaşlarımızın
toplu halde yaşadıkları bölgelere kaydırmış-
lardır. Öyle ki, ısrarla K.Maraş'ın Pazarcık il-
çesinin köylerine varınca kadar mitingler
düzenlemişler, bu faaliyetlerini alevi vatandaşlarımızı
tahrikte vesile yapmışlardır. Nitekim bilhassa
"K.Maraş Olayları"nın aylarca öncesinden
itibaren gazetelerinde sık sık bu ayrışığı körükleyen
yayınlar yapılmış ve gazetelerinin bu sayıları
K. Maraş ve çevresinde bedava olarak alevi
vatandaşlara dağıtılmışlardır. Bu benzeri
çalışmalarıyla "K. Maraş Olayları"nın hazırlanmış-
larıdır.

12 Eylül idarecileri ilk günler-
de, bu kızıl uşaklardan yaptıkları i-
hanetin hesabının sorulacağı intibasını veren
konuşmalar yapmış, ilk olarak "Maoculuk" ve
onun savunucusu TİKP hakkında bir dava aç-
mışlardır. Hatta bu dava komünistlerle ilgili ilk
açılan dava olduğu için televizyon, radyo ve
gazetelerden büyük gürültüler koparılarak ka-
muoyuna ilân edilmiştir. Gel gör ki TİKP'li
Maocular daha ilk aylardan itibaren salverilme-
ye başlanmış ve şu anda cezaevlerinde tek bir
Maocu kalmamak üzere, hepsi de serbest
bırakılmışlardır.

Maocuların tamamının da ser-
best bırakılmış olması, "Maocu Fikirler" inde
beraatı manasını taşımaktadır. Ki bu "Maocu
Fikirler"i meşrulaştıran beraat kararı, Maocu-
lara, fikirlerini gelecekte daha serbest ve
rahatça savunma ve yayma imkânını vermiş
olmuyor mu? Ve —ülkemizi 12 Mart'lara, 12
Eylül'le sürükleyenlerin bu beraati— mil-
letimizin geleceği açısından hazin bir olay
değil midir?

Maocuların tamamının da ser-
best bırakılmış olması, "Maocu Fikirler" inde
beraatı manasını taşımaktadır. Ki bu "Maocu
Fikirler"i meşrulaştıran beraat kararı, Maocu-
lara, fikirlerini gelecekte daha serbest ve
rahatça savunma ve yayma imkânını vermiş
olmuyor mu? Ve —ülkemizi 12 Mart'lara, 12
Eylül'le sürükleyenlerin bu beraati— mil-
letimizin geleceği açısından hazin bir olay
değil midir?

Bu tip sözleri duyan iyi niyetli
bir kısım vatandaşlarımız, önceleri bu söz-
lere itibar ederek onun manevi değerlere çok
bağlı ve saygılı birisi olduğunu sanıyordu.
Fakat Evren'in daha sonraki her bir konuş-
masında milletimizin manevi değerlerini rencide
eden sözler sarfetmeye başlaması üzerine, Türk
halkının Evren'le ilgili ilk kanaatleri hızla ve
tamamen değişiyordu.

Zaten aradan bir müddet geçince
de dinderslerini mecburi yapacaklarını söyleyenler,
asıl çehrelerini ortaya çıkarıyor ve ilk planda
1981-82 öğrenim yılında dinderslerinin okutul-
mayacağı söylüyorlardı. Ve nihayet geçtiğimiz
haftalarda kamuoyuna da açıkça ilan edildiği
gibi dindersleri mecburi ders olarak değil, isteğe
bağlı olarak okutulacaktır.

Böylece hem de "Hoca Çocuğu" olduğunu
söyleyen Evren, millete verdiği birçok sözü
yerine getirmediği gibi, dindersi konusunda da
vaadini tutmuyordu.

Son zamanlara kadar sık sık "politikacı"
olmadıklarını söyleyen Evren; dindersleri konu-
sundaki tutumuyla, bütün politikacılara taş-
kırtacak kadar halkın din duygularını istismar
etmede usta biri olduğunu, koltuğunu sağ-
lamlaştırmaya kadar nabza göre şerbet verdiğini
ortaya koyuyordu.

Evren ve yönetimini dindersleri konusunda
olumsuz karar alma noktasına iten faktör,
hiç şüphesiz ki benimsedikleri ve kendilerine göre
yorumladıkları, çarpıtılmış, sapıtılmış bir
"Laiklik" anlayışıdır.

Batı'yı her yönüyle maymunca taklit
etmeye çalışan zihniyetin sahiplerine diyoruz ki:
Hiç olmazsa Batı'daki mânâsıyla laik olunuz.
Mesela Almanya da laiktir. Ve mesele sadece
dindersleri açısından baksak bile, Almanya'da
dindersleri mecburi olup, üstelik de öğrencinin
başarısını belgelemede not ortalamasına tesir
edecek kadar da önem verilen her derstir.

Varın her konuda taklit edip, onu da elinize
yüzünüze buluşturduğunuz, Avrupa'nın laiklik
anlayışı ve dindersleri uygulamasıyla, kendi
anlayış ve uygulamanızı kendiniz mukayese edin!
Ve bu millete olan kastınızın korkunçluğu ile
gülünç halinizi siz görün.

TKP'LI MUHBİR UĞUR MUMCU

"Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının suçları ölüm cezasını gerektiren suçlardan mıydı? Değildi. Ama 12 Mart döneminde, devlet öfkesi, getirdiği bütün acılar, kabalıklar ve sapmalarla birlikte yaşandı."

Bu satırların yazarı 12 Mart'ın idam edilenleri kadar, belki de daha fazla suçlularından Uğur Mumcu'dur. Uğur Mumcu, anayasayı silah zoruyla değiştirmek, marksist-leninist örgütlere yol göstermek, cemiyetin çeşitli kesimlerini birbirine düşürmek fiillerine uygun düşen Türk Ceza Kanunu'nun 141, 142, 146 ve 312. maddelerinden yargılanmıştır.

Gerçi kendisi o zaman Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Kürsüsü'nde asistan idi. Ama idam dahil çeşitli cezalara çarptırılan bu militanlarla hergün beraberdi. Üniversite-
deki boykotları, işgalleri, banka soygunlarını, sabotajları, adam kaçırmaları beraber planlıyorlardı. Eylemlerin nasıl ve ne zaman yapılacağını kararlaştıran tartışmalı toplantılarda konuşuyor ve sözünü dinletiyordu. Dev-Genç'in üniversitede rahatça teşkilatlanması için çok yönlü gayretleri vardı. Üniversite yönetimiyle, polisle Dev-Genç'in daha etkili mücadele edebilmesi için taktikler veriyor, organizeler yapıyordu. Basınla irtibatı sağlıyor, eksiğ gördüğü konularda ikazlar yapıyor, eğitimler düzenliyordu. Nasıl olsa polis üniversiteye giremiyordu. Bunun için üniversiteler emin, sağlam merkezlerdi. Muhakkak ele geçirilmeli, buradan fabrikalarda, gecekonduarda direnişler hazırlanmalı ve toplumun her kesimi komünist propagandanın ve baskının etkisine alınmalıydı. Karşı çıkanlar hemen faşistlikle suçlanmalı, yalan, iftira ve hakaretlerle saldırılmalıydı. Lâf dinlememekte direnirlerse silahlı devrimci birimler vazifeye çağrılmalıydı. Onlar gerekeni yaparlardı, yapıyorlardı da...

İşte mesai arkadaşlarından birkaçı idama, birkaçı müebbet ve çeşitli cezalarla çarptırılan U. Mumcu kendisinin de hayret ettiği gibi 12 Mart idaresinden paçayı kurtarmış sayılırdı. O zamana kadar askerliğini yapmadığı için askerlik yapmaya mecbur edildi. Er olarak askerlik yapacaktı. Subay olamaz demiydi Türk ordusu. Silah güvenilmeyen bir askerdirdi. Evet. Silahı güvenmemişti Türk ordusu. Askerliğini yapmaya mecbur etmişti. Ama hiç güvenmemişti.

Bu durum her Türk vatandaşı için utanç ve ızdırap vericiydi. Fakat U. Mumcu için pek önemli değildi. Çünkü Türk ordusu ona göre faşist orduydu. Faşist generallerin ordusu. Daha sonraları yazdığı "Sakıncalı Piyade" kitabı Türk Silahlı Kuvvetlerine yöneltilmiş bu ve benzeri alay ve hakaretlerden başka birşey değildi.

Mecburi askerliğini bitirmiş, üniversiteden de atılmıştı. Boş mu kalacaktı? Aç mı kalacaktı? Hayır. İmkânlarını seferber eden Türkiye komünizmi bu emektarını ihmal etmedi. U. Mumcu artık gazeteci idi, daha rahat çalışabilirdi ve çalıştı da. Üstelik tecrübe kazanmış, —kendi ifadesiyle— akıllanmıştı. Fazla ortada görünmeyecek, geri planda çalışacaktı. Belki daha etkili olurdu.

Gerçekten de U. Mumcu'yu zaman zaman hakem rolünde görüyoruz. 1978 Yılında televizyonda anarşi üzerine yapılan bir açık oturumda "Ferdî teröre karşıyım. Soldan gelen ferdi terör hareketlerine engel olmaları için solun ilgilileriyle görüşmeler yapıyorum" diyordu.

Gazetecilik ve geri planda faaliyet U. Mumcu'ya avantaj sağlamıştı. Televizyondaki açık oturuma davet edilebilmiş ve aracı rolünü yapabilmeye için yollar açılmaya başlamıştı. Kimbilir? Bazı zavalılar belki de U. Mumcu ve onun gibilere inanmışlardı bile. Ancak buna benzer nice dalaverelere şahit olmuş olan Türk Milleti oyunu kavrıyordu. Ve soruyordu: Demek ki hergün insanlarımızı katleden bu kızıl canavarları U. Mumcu tanıdığı halde, polise haber vermemiş ve isimlerini teker teker yazmamış, öyle mi?

Aslında sorulacak başka şeyler de vardı: U. Mumcu bu katliamın yetkililerini nereden tanıyordu? Polis ve çeşitli istihbarat kuruluşlarının tespit edemediği bu kızıl katliamın şeflerini U. Mumcu nasıl tanıyabiliyor. Kaldı ki onları tanımakla kalmayıp ikna etmeye çalışıyor. "Bu ne samimiyet" diye sormazlar mı?

Daha önemlisi U. Mumcu teröre, anarşiye karşıyım demiyor. Bunu hiç söylemiyor. "Ferdî teröre karşıyım" diyor. O söylemese dahi ferdi terörü değil, kitle terörünü savunduğu gayet açık değil mi? Gönüllü istiyor ki, subaylar kışlaları, işçiler fabrikaları, polisler karakolları, öğrenciler üniversiteleri işgal etsinler. Buna da kimse karşı çıkmasın, ya da karşı çıkanlar hemen oracıkta boğulsunlar. 12 Eylül arefesinde polis ve jandarmayla uzun çarpışmalara sebep olan Tarih'teki işgal ve tahripler, U. Mumcu'nun istediği kitle teröründen başka birşey midir?

TKP ve Lenin'e göre "Bir ülkede objektif ve subjektif şartlar tam olgunlaştığı bir anda —artık genel bir iç savaşın başlangıcı demek olan— asker-sivil kitleleri hedef alacak "devrimci şiddet" e baş vurmak sosyalist teorisinin bir gereğidir." Aynı konuda U. Mumcu TKP ve Lenin'den farklı düşündüğünü bugüne kadar bir defa olsun söylemiş midir?

U. Mumcu'nun Almanya'ya geldiğinde ziyaret ettiği tek kuruluş: FİDEF'tir. Alman Anayasa Koruma Teşkilatı'nın TKP ile irtibatını tespit ederek Avrupa kamuoyuna ilan ettiği kuruluş işte bi FİDEF'tir. Yani U. Mumcu'nun kongresine katılarak, Türkiye Komünizmi üzerine bir de konuşma yaptığı FİDEF.. Bu kongrede ne konuştuğunu, kimin görevlendirdiğini ve ne kararlar alındığını biz mi sormalıyız? Yoksa!.. Fakat Türk Milletini ilgilendiren asıl taraf ise bu şahsın Türkiye'de elini kolunu sallayarak halâ dolaşmasıdır. Hatta marksist bir gazetede günlük yazı da yazabilmesidir.

İşte bu şahıs 18. 5. 1982 tarihli bir yazısında bizi Kenan Evren'e ihbar ediyor. Gazetemizin "Millî Birlik ve Beraberlik Yolunda Yeni Hedef" isminin bile ne büyük bir tehlike olduğunu anlatmaya çalışıyor. Fakat gerçekte onu endişelendiren: gazetemizin H. Saltık ve N. Öztürk, N. Özer, N. Soyer gibi Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki sol hiyerarşiyi ve onların gizli faaliyetlerini ifşa etmesidir.

Öyle ya! Eğer bu gizli koruyucular olmasaydı U. Mumcu adalete huzurunda TKP ve FİDEF'le irtibatından, kızıl terörle işbirliğine kadar, bilmediğimiz daha nice ihanetlerinin hesabını vermek mecburiyetinde kalacaktı. Yine onlar olmasaydı N. Soyer'e MHP İddianamesi'nin hazırlanmasındaki o malum yardımlarını yapamayacaktı. Yine onlar olmasaydı kimlikleri yetkililerce bilinen nice TKP uşağı halâ yerini koruyamayacaktı.

Devamı S.3'de